

آثار مال‌اندوزی و حب دنیا

با توجه به آیات قرآن داشتن و جمع آوری ثروت و دنیا پرستی از راه نامشروع و حرام نه تنها مایه افتخار و ارزش برای انسان نمی شود بلکه او را به گمراهی و انحراف سوق می دهد.

خبرگزاری مهر- با توجه به آیات قرآن داشتن و جمع آوری ثروت و دنیا پرستی از راه نامشروع و حرام نه تنها مایه افتخار و ارزش برای انسان نمی شود بلکه او را به گمراهی و انحراف سوق می دهد.

ثروت دوستی از دیدگاه اسلام

دارائی، توانگری، زر و ملک آن چه که در مالکیت کسی باشد و در تملک و تصرف و ارزش مبادله و معامله داشته باشد را ثروت می گویند. از ثروت به تعبیری هم مال می گویند وسیله ای است که برای تداوم زندگی و شئون زندگی کردن و رفع نیازهای آن که باید به روش درست به کار گرفته و مصرف گردد.

دین اسلام داشتن دارایی و ثروت و اندوختن آن را از طریق کار و تلاش و از راه مشروع و منطقی حلال دانسته و اگر برای رفع نیازهای زندگی خود و جامعه به کار گرفته شود را خیر و برکت می داند و در مسیر سازندگی فرد و جامعه قرار بگیرد معقول می داند و مذموم نشمرده است بلکه در قرآن مجید از آن به "فضل الله" و "خیر" تعبیرنموده است. (سوره جمعه آیه 10)

اگر کسی در اندوختن مال و ثروت علاقه و دلبستگی بی حد و حصر داشته باشد و در آن افراط و تفریط ورزد و از حد شرعی و عرفی آن بگذرد و آن را جزء اهداف اصلی و غایت زندگی خود و خانواده قرار دهد و به صورت انحصار طلبی درآمد و دیگران را از آن بی بهره و محروم سازد و از هر طریق ممکن حلال یا حرام، مشروع یا نامشروع، حق یا ناحق به جمع آوری مال بپردازد این فرد نه تنها مورد نکوهش و سرزنش خداوند قرار می گیرد بلکه خود را از این طریق نابود می سازد و بلای بزرگی را در زندگی برای خود به وجود می آورد این نوع دوستی با مال دنیا و جمع آوری ثروت به هر قیمت و از هر راهی باعث تباهی عقل و احساس عقلانی را منهدم می کند و فضیلت و انسانیت را از خود دور می کند و با هوسهای دنیوی خود را مدفون می سازد و خود را از اطاعت خداوند متعال و دوستی با او و آخرت محروم می کند.

خداوند متعال در قرآن دنیا پرستان و مال اندوزان و افرادی که دلباخته مال دنیا هستند را مورد اشاره قرار داده است: "و تاكلون التراث اكلًا لما" و "تحبون المال حبا جمعا" شما ثروتمندان طغیانگر و مغرور بی ایمان مال را از راه مشروع و نامشروع جمع کرده می خورید و عاشق و دوستدار مال دنیا هستید. مال و ثروت را بسیار دوست می دارید و به خاطر آن گناهان زیادی را مرتکب می شوید.

با توجه به این دو آیه حب مال از دیدگاه قرآن مورد نکوهش و سرزنش قرار گرفته است و منع و نهی کرده زیرا کسانی که علاقه به ثروت و دنیا پرستی در آنان به صورت فوق العاده رشد و نمو یافته است ملاحظه مشروع و یا نامشروع، حلال یا حرام، حق یا باطل آن را نمی کنند.

بدیهی است که در مصرف آن هوسرانی و زیاده روی می کنند و حقوق الهی و شرعی مال خوشان را نمی پردازند.

دوستی مال دنیا تمام وجودشان را فرا گرفته و جایی برای یاد و اطاعت خدا در دل برای خود باقی نمی گذارند.

جمع آوری مال دنیا و ثروت اندوزی و علاقه افراطی به آن هیچ سود و ارزش واقعی برای انسان ندارد و هرگز سعادت و جاودانگی برای انسان به ارمغان نمی آورد بلکه موجب هلاکت و خواری اینگونه انسانها می شود و به زودی به عذاب آتش افزوده خود گرفتار می گردند. در سوره همزه آیات 2، 3، 4 قرآن مجید خداوند به این موضوع پرداخته است.

خداوند در قرآن در مورد ابولهب پسر عبد المطلب عموی پیامبر اسلام (ص) که مردی ثروتمند و مغرور و شدیداً با پیامبر و رسالت ایشان مخالفت و دشمنی می کرد، می فرماید: ما اغنی عنه ما له و ما کسب (2) سیصلی نارا ذات لهب (3) هرگز مال و ثروت ابولهب

و آنچه را به دست آورده به حالش سودی نبخشید و به زودی در آتشی شعله ور می شود.

با توجه به آیات قرآن داشتن و جمع آوری ثروت و دنیا پرستی از راه نامشروع و حرام نه تنها مایه افتخار و ارزش برای انسان نمی شود بلکه او را به گمراهی و انحراف سوق می دهد و انسان را در خواب غفلت آتش و عذابی دردناک که خود مهیا کرده است مبتلا می کند.

حضرت علی (ع) می فرماید: مردم دنیا پرست و اهل دنیا بر لاشه مرداری دنیا رو آورند که با خوردن آن رسوا شدند و بر دوستی آن اتفاق نمودند.

حضرت علی (ع) در دنباله خطبه می فرماید: هر کس به چیزی عشق ناروا و حب و علاقه به مال دنیا ارزد نابینایش می کند و چشمش را کور ساخته و قلبش را بیمار کرده و سپس او با چشمی بیمار می نگردد و مفسد دنیا را نمی بیند و با گوشی بیمار می شنود و خواهشهای نفس پرده عقلش را دریده و دوستی و حب دنیا دلش را میرانده است و شیفته بی اختیار دنیا و برده آن است، پس او بنده دنیا است.